

MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 15. Décemberben 1787.

*Ditsőség a' magasságos Mennyekben s. a' t. Luc. 2:
14. R. Komáromból. Első Adventen. P. 7.*

Ősten Széke körül álló Sérafinok,
 Ő Hat hat szárnyal ékes ditső Kérubimok.
 Kik sokszor a' földre táborral gyűltetek,
 'S az Ur tsuda dőlégán vigan örültetek.
 Kivált mikor a' föld' özlopit le-tette *Joh. 38: 7.*
 'S Szent keble szerelmét testbe öltöztette *Luc. 2. 13.*
 Ennek énekelni én féreg akarok,
 Vezérjétek nyelvem tanult Égi Karok;
 A' szeretet tüze hogy bennem gerjedjen,
 'S Két öröm-könyv-forrás fejemből eredjen.
 Oh tsuda! im az Ur Ortzája bélyege,
 A' kit bé-nem foghat az Egeknek Ege,
 Kész értünk edgy keskeny jászolba szorulni,
 Ember! artzra velem hát kéfesz borulni?
 Nézd mély tsudállással a' Válság munkáját,
 Imádd az Angyalok' tsetsemő Királyát,
 Ki meg-békélteri a' földet az Éggel,
 Kinállya a' meg tért bünöft idveféséggel.

Zzzz

Ditső

Ditső Patriárkák 's ti hufzonnégj Vének,
 Kiknek szátokban zeng Hallélujah ének;
 Kik már a' Szentségnek pálmáját birjátok,
 'S a' hartz után fel-van téve koronátok,
 Kiket bé-fedezvéu az Ur ditsősége,
 Éltek az örömmel melynek nem lesz vége.
 Vig énektek szava most úgy fel-zendüllyön,
 Hogy harfogására Ég föld meg rendüllyön;
 Sőt még az értz-sziv-is izekre hafadjon,
 Ez-is a' Báránynak tizteletet adjon.
 Nagy lelkü Mártirok kik önként véretek'
 Ontátok, hogy légyen Menyben bőv béretek,
 Mint drága étkekkel rakott vendégségre
 Mentetek a' tüzre 's más kinosbb inségre:
 Ének volt szátokban míg testetek nyúzták,
 Kerekekben törték vagy nyárfakba huzták,
 'S Mikor mint edgy özön a' kin omlott rátok,
 Edgy zúgolódó szót nem ejtett-le szátok.
 Melly példás türésnek e' lett betses ára,
 Hogy fok dühös gyilkos meg tért látására,
 S' e' nagy-lelküséget adó Hitre állótt,
 Kinos Mártirságra hóhérságból szállótt.
 Ti, kik drága vérben meg mosótt ruhában,
 Jártok a' türöknek meg igértt Hazában,
 Mondjatok az Urnak áldást 's ditsőséget,
 Ki nagy áron szerzett nekünk idveséget.
 Ti, kiknek Virtusát a' föld nem esmérte,
 De mindent-látó szem hiv szívetek mérte;
 Erőszak tárgyai kik bár nem lettetek,
 'S az Urról a' tűz közt Vallást nem tettetek;
 De szent törvényinek voltátok örzőji,
 A' Sátánnak testnek 's világnak gyözöji,
 'S az Ur ki e' hartzban nézett lelketekre,
 Fényes

Fényes koronát tett győző fejetekre.
Ti kik örökre már birtók a Fő jóval,
Áldjátok az Istent háláadó szóval,
Betses vérnek árán váltótt Keresztények,
Már Hites Pólgári az Egek egének,
Kiknek bár itt alatt fátoroz testetek,
Többet lakik Menyben az Urral lelketek.
Mint a' mely hajó futt a' kívánt rév felé,
Szántya a' Viz-hátát, de nem merül belé:
Ugy ti is a' Földön meg-nem gyökereztek,
Tsak szinén utaztok 's Menybe igyekeztek,
Kövesétek ama Szentek búzgoságát,
Hogy birjátok végre sorfok' boldogságát.
Jertek hajtsúnk térdet a' Lelkek Atryáinak,
A' ki nem kedvezett értünk Szent Fijának:
Bűnünk súllyos terhét rakta két vállára,
Ugy szegezte kinos 's gyalázatos fára,
Hogy ki fojt vérevel lelkünk szennyét mofsuk,
'S Amaz álnok higyo fejet meg-tapofsuk.
Mondjunk ditséretet 's áldást a' Fiúnak,
Amaz Atya jobbján ülő hív tanúnak;
Az örök rabságból ki meg-vett nagy áron,
Köztünk fátorozótt majd harmintz négy nyáron;
Türtt éhezett izzadt hartzólt fok veszélyvel,
Az öt tsufolók közt jól tenni járt szélyvel,
Hogy azok közt példát hagyon kik hívének,
Ki ontotta kintsét irgalmas szivének,
Melyben a' szeretet élő lángal égett,
Soha nem látótt mig föld olly szelidtséget,
Végre keresztje lett oltár 's élet' fája,
Hol menedék helyét a' bűnös talállya,
Mert a' bűnt üldözö szent 's igaz Birónak,
Tüzes nyila nem árt ez alatt síronak.

Z z z z 2

Örökké

Örökké áldásék a' ditső Szent Lélek,
 Ki azon Felségnek osztájosa vélek;
 Kit a' Jésus hagyott a' felől zálogúl,
 Hogy nem soká Menyben országunk böldegül.
 Ez irya szívünköl a' bünök gyökerét,
 'S Táplállya azokban fakadt öröm-erét.
 Melly, unalmas útunk' terhét édesíti,
 Mig az Ur magával lelkünk' edgyesíti.
 Hirdesük fájdalmít a' Szent Mártiroknak,
 Kik tárgyúl vettettek Pogány Hohéroknak,
 'S kiknek vérek, mely a' kinzó-helyt el-telte,
 Öntözte a' Vallást 's Hitünk' pészétele.
 Az Urért vett nemes seb-helyek' úgy fessük,
 Hogy szép Virtuókat örömmel kövessük.
 A' tzélnál vár' az Ur 's ott ad bőv jutalmat
 Annak, ki tür, hartzol 's viszen viadalmat.
 Pogányok! kik a' Föld' nagy részén lakoztok (a.)
 'S Néma bálványoknak nem tudván áldoztok.
 A' mi Istenünket jertek esmérjétek,
 Ö egyedül az Ur tsak őt ditsérjétek.
 Ö az, ki mezötök harmattal firozza,

Min-

(a.) A' földnek minden lakható részeiben tett sokszori utazások, s' gondos vizsgálódások után, némely Tudósoknak értelme ez, hogy ha a' föld' szinén lakó emberi Nemzettség harmincz egyenlő részekre osztatnék, ennek ött részit tennék a' Keresztyének, hat részit a' Muhammedánusok, tizen kilen cz részit pedig a' Pogányok; ide révén tolda élkül azokat az edgynehány ezer Sidokat, kik a' földnek négy részeiben lakoznak. — Hiheretlennék látzik ez első tekintettel nekünk minthogy mi Európában lakunk, a' melly kivévén az Eszaki Tartományoknak némelly résztskéit Keresztényből áll; de hiherőbbnek tertzik ez, mindjárt ha meg-gondollyuk, hogy maga *China* a' melly *Asia*-nak tsak ötöd részit, tézsi egész Európával közel fel-érkezik.

Minden reggel napját fejetekre hozza,
Elsőjét az el-szórtt magra addig tölti,
Mig a' föld' méhe azt haszonnal ki-költi;
Véres izzadáftok' gazdag aratással,
Meg-áldja, 's nyájjatok' ohajtott fajaással.
Bűnös mentségtekre elől se-hozzátok,
Hogy élő Beszéde nints még bizva rátók;
Mert mihelyt e földre lakni bé-jöttetek,
A' természet Könyve ki-nyilt előttetek,
Melynek e' van irva leg-első forába:

„ Ember borully artzra a' földnek porába:
„ Menyben az Ur kinek te vagy remek — mive,
„ Hogy esne hogy másé lenne ennek szive.
„ Sött minden nap kezed az égre emellyed,
„ Benne Teremtődöt 's Atyádat tisztellyed;
„ Hogy életed tsendes, holtod boldóg légyen,
„ Ugy tégy máfsal mint te kívánod hogy tégyen.
Ti-is oh bujdosó tfillagok' lakosi, (b.)

Tán nállunk boldogabb életnek forfosi,
Kik amaz üregben úszó fok Világban,
Eltek meg-nem szünő ártatlan vigságban.
Kiknek nemesbb lévén lelketek 's testetek,
A' vészély' torkába mint mi nem estetek;
S a' bűn mely Fő javunk' halmát le-rontotta,

Un-

(b.) Tsak nem bizonyos igazságnak tartatik ma minden Eg-visgáló Böltséktől, hogy nem tsak a' mi Napunk körül szüntelen forgo bujdosó-tfillagok mint: *Mars Venus* 's a' t. tellyesek lakosokkal; hanem a' magok faját fényekkel ragyogo tfillagok meg meg annyi napok, mellyek között mindenik fok, e' mi Földünkhöz hasonló 's körülte forgo homályos testeket világosit meg, mellyek lltent ditséro teremtetéekkel rakva vagynak. — A' melly elme és sziv így gondollya-el ezeket, az énekelheti egész erőben: Az Egek beszélik, és nyilván hirdetik az Ur ditsőséget. 's a' t.

Undok' mérge' árját rátok nem ontotta ;
 Hol tán még hire fints a' dühös halálnak,
 Melynek farloji itt mindent le-kaszálnak,
 Hanem mind örökké egészségben éltek
 'S ha meg sokafodtok más Hazát tseréltek.
 Kik, por-szemnyi Földünk' tsövön sem láttjátok,
 (telescopium, tsö vagy üveg-tsö.)
 Tö-hegyeknek tettö Napok fütnek rátok,
 Mellyekböl ha hozzánk nyilakat lönének,
 Száz-ezer esztendön alá nem jönének: (c.)
 Mennél üresbb butól tizta boldógságtok,
 Annál inkább forjon kegyes buzgoságtok,
 Hogy e' roppánt világ olly szent Templom légyen,
 Mellyben Bölts Teremtönk tizteletet végyen.

Em.

(c.) A' nyil vagy a' puskából ki-lött golyobis ha mindég
 azzal a' sebességgel menne, a' mellyel ki-lövetik, a' termé-
 szet-visgálokna mértéke szerént, 150 Német-mérföldre
 menne-el edgy ora alatt. De ha igen erőfs töltéssel ter-
 helik-meg az ágyut, akkor ezt a' gyorsaságot meg-lehet
 kettözterni, úgy hogy az illyen golyobis edgy ora alatt
 300 Német-mérföldet végezne-el. — Ha már edgy illyen
 golyobis lövetternék alá valamellyik tsillagból, vagy a'
 körül forgö homályos testből, 's ez a' golyobis minden
 órában három-száz mérföldet végezne-el, még-is száz ezer
 esztendő alatt hozzánk le-nem-érne. — Söt azt mondja
 ama bölts és kegyes Jerusálem edgy helytt a' maga mua-
 kaiban, hogy lehetnek még sok olyan tsillagok az Egen
 a' mélyeket a' maradék meg fog-látni, de mi még nem
 láthatunk, mert azoknak sugárai az Ádám' teremtetésétöl
 fogva még le-nem érhettek a' mi szemeinkre, jollehet az
 oltától fogva minden órában száz husz Millio mérföldet
 végeztek-el. — A' ki ama tenger fövényeinél 's az egész
 emberi nemzetségnek hajszálainál számofsabb világokat 's
 azokban lakozo teremteseket úgy képzeli mint ez a' ke-
 gyes Jerusálem, az érti igazán ezeket a' szokat: *Mikor
 nézek a' te Égeidre azt mondom: Mitsoda Uram az sut-
 ber; hogy meg-emlékezel ö volla Solt. 8: 4.*

Emlékeztető rövid Verseik a' Magyar Kurirhoz.

Két hazát bé-járó Bétfi Magyar Kurir,
Ved jó neven pennám a' mit Te rollad-ir.
És mig zabaláznád jó Futó Lóvadat,
El-ne felejtsd bennem edgy hiv Barátodat!
Emlékez rá kérlek a' Szomos Vizére,
Mellynek Partyán edjüt jártunk vólt Letzkére,
Hol Flaccus Verfeit edgy Télen, edgy Nyáron
Magyarakká tettük tudad Kolosváron.
Azután edgy Tudos Méhesznek szovára,
Ugy halgatunk mint bölts Filozofiára.
Oh szép Magyar Musák kies Szállásáról,
Emlékezel-é még kérlek Kolosváról?
Hol Roma Gyöngyeit hajdan szedegettük,
Plátot Cocceusfal edgybe békéltettük,
Hol Laurusodat el-nyervén Kátotól,
Végre Magyar Musát vettél Apollotól.
Hát a' nagy Sz * * ri Vitringája felől,
Mit szollyak! ezt téfzem mindeneken elől.
Ennek fegyverével, hitünk szent ágait,
Óltalmazván, törtük * * * Fiait.
De hogy a' Tudomány fellyebb-is mehefsen;
Által jöttünk onnan az hideg Mefzesen.
A' Sas szárnyak felé indulván azonba,
Ismét edjütt voltunk (jól tudod) Pósonba.
Mind ezek el-telvén, az idő változott,
Jövendő dolgárol ki-ki góndolkozott,
Én Pofont el-hadtam; de Te nem követtél;
Hanem a' mint látom Magyar Kurir Lettél.
Jól-is van Sándoram ditsérem az eszed,
Hogy hiv szolgálatod két hazához teszed,
Látom Nemzetünket igazán szereted,
Mellyért-is Laurus boritt már tégedet.

Ma-

Magyar Kurirodnak Czimere nevedett.

Vifeli érdemlett emlékezetedet.

A' hét költsos Várban hired virágozik,

Kololosvár azok közt leg többel tartozik.

rijj hát szerentséfen Magyar Musát, 's Kurirt,

Ne fély! nem szerezheth zéllodnak Momus firt,

Én pedig a' Duna Vize le-mentében,

A' Magyar Hazának éppen közepében.

Ki állok éretted akár melly tsatára,

Ha szükség, pennára, kardra, vagy puskára.

De ezért jutalmam tsak ugyan el-várom,

Barátom vagy; azért nem kívánhad károm.

A' jutalam tsak ez: minjárt a' Postára,

Tégy Kurirt számomra, 's küld ide Gombára.

N. Etedi Márton.

Tudositás.

Hiteszegett Nemes Vitéz *Andrásnak* hitetlenül el-hagyatott Hites-társa N. *Halmágyi Juliánna*, a' Nemes Kolosvári *Distriktuális* Tábla Törvényes rendi-szerént adatott Levele által, azon fenn nevezett Ferjét, mint a' ki tölle hitetlenül meg-szökött, 's Lengyel Országnak *Krakó* nevü Várofsában újra meg-házafodván titkos helyyeken lappang, visszsa-hivattattya és tölle való el-választatását kívánnya.

Mely végre ezen N. Districtuális Táblának szokott Törvényes rendi-szerént költ perbe idéző végzése által, ugyan ezen *Vitéz András* visszsa hivattatik, kinek ezen folyó esztendőben I. October-től kezdvén 90, másodsor 30 és harmadsor-is 30 napok határozottak a' visszsa-jövetelre, feleletre, vágy maga mentésére. — A' Pernek pedig folytatására az ide-való Szegények Prokátora *Sala Mihály* Ur rendeltetett.